

[Ellemann-Jensen.]

litik med det formål at fremme en ordnet økonomisk vækst med rimelig prisstabilitet.«

Gennem den sidste halve snes år har Danmark ikke levet op til den forpligtelse, og vi gør det heller ikke i dag. Der er grund til at fremhæve, hvilke følger det kan få for os i vore relationer til Den internationale Valutafond, hvis vi fortsat undlader at leve op til forpligtelsen.

I løbet af i år skal Danmark formentlig låne ca. 10 mia kr. til at dække underskuddet på betalingsbalancens løbende poster, og vores samlede nettogæld til udlandet vil ved slutningen af 1977 betænkeligt nærme sig de 50 mia kr. Men ud over de 10 mia kr. skal vi også låne til at forny den gamle gæld, som forfalder i årets løb, og det samlede lånebehov bliver på den måde et sted mellem 20 og 30 mia kr. i indeværende år. Det er et vældigt beløb.

For tiden kan vi tilsyneladende låne næsten, hvad det skal være. Vi har lige for få minutter siden vedtaget en ny lov om optagelse af statslån i udlandet, men det skal ikke forlede os til at tro, at vi bare kan blive ved på den måde, at lånemulighederne fortsat vil svare til vores lånebehov. Når vi kommer i den situation, at vi ikke længere kan låne, hvad der er brug for, er det, vi har Den internationale Valutafond, der kan forstrække os med lån til at komme uden om penible situationer. Men sådan nogle lån kan vi ikke få uden betingelser. Det fremgår af den overenskomst, der ligger på bordet nu, at der kan stilles betingelser, men det står måske ikke helt klart, hvilke betingelser der kan blive tale om. Lad mig derfor minde om, at England i december kun fik de lån, som man ønskede sig hos valutafonden, til gengæld for at binde sig til en finanspolitik, der reducerede underskuddet på de engelske statsfinansier til en størrelse, der var godkendt af valutafonden. Og lad mig minde om, at Italien her kort før påske først fik sit lån fra valutafonden, da man gik ind på fondens krav om en væsentlig begrænsning af den automatiske dyrtidsregulering i det italienske lønsystem. Det er jo eksempler, som er gode at få forstand af her i Danmark.

Den debat, der for øjeblikket føres i valutafonden om dens fremtidige virke, går på, at der skal stilles strengere krav end hidtil til de lande, der tvinges til at gå til valutafonden for at hente lån, og ikke mindst fra vesttysk side har man lagt op til, at valutafonden i højere grad end hidtil skal påtage sig rollen som inter-

national politibetjent for at sikre økonomisk ro og orden.

Jeg kan henvise til, at det ansete vesttyske dagblad Die Welt i en kommentar forleden gjorde opmærksom på, at der er særlige behov for at tage fat på lande som Grækenland, Danmark, Portugal og en række udviklingslande. Det viser lidt om, hvordan man ser på os rundt omkring.

Det er de vilkår, vi går ind til, og de vilkår bør stå alle i dette ting klart. Hvis vi ikke bringer orden i den danske økonomi i et helt andet omfang, end der er lagt op til med den økonomiske politik, der er ført hidtil, vil vi før eller senere få besøg fra valutafonden, og så vil vi blive stillet over for uafviselige krav om at gennemføre foranstaltninger, som mange af os nok allerede kan se er ganske fornuftige, men som vi altså hidtil har forsømt selv at gennemføre.

Jeg mener, det er en alvorlig fare for vores parlamentariske system i Danmark, hvis udviklingen kommer så vidt, for hvilket parlament kan uden skrammer komme igennem en situation, hvor det er pres udefra, der skal bringe fornuften ind i den økonomiske politik. Disse forhold bør stå alle klart, når vi nu om lidt vedtager dette beslutningsforslag.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet kan til fulde tiltræde hvert et ord af det, som hr. Ellemann-Jensen netop har sagt fra denne talerstol. Men vi vil gerne supplerende tilføje, at når regeringen tilsyneladende så sorgløst kan fungere i øjeblikket ved bare at udnytte de af hr. Ellemann-Jensen omtalte vældig gode lånemuligheder, der er på det internationale valutamarked, køber den altså ud fra den gammelkendte socialdemokratiske politik, at bare man klarer sig igennem sådan en dag eller to eller tre, så er man glad og lykkelig og tænker ikke på fremtiden. Der er i denne situation i ganske særlig grad grund til at hejse et advarselsflag, for det, regeringen lige siden sin tiltræden har trøstet sig med, har været, at vi bare skal se at komme igennem, til der kommer det, som regeringen kalder det store internationale opsving, for når det kommer, går det os så knippelgodt her i Danmark, at vi kommer i den situation, at vi såmænd let kan tilbagebetale de 40-50-60-70 mia kr., eller hvor meget vi nu kommer til at skylde til den tid.

Men baggrunden for, at man i øjeblikket har